

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 23 Września v. s. 1852 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 12 Września.

Ukazy CESARSKIE do Rząd. Senatu. 26 sierpnia. Prokurator Wołyński, Radzca Dworu Łupsza podniesiony zostaje (w liczbie innych) do stopnia Radcy Kollegialnego. — 31 tegoż m. Jenerał Gubernator Noworosyi i Bessarabii, Jenerał adjutant Woroncow, po powrocie z urlopu, otrzymuje rozkaz objęcia na nowo zarządu powierzonych mu krajów.

— CESARZ JMC w dniu 16 sierpnia b. r. raczył zatwierdzić wybranego przez Szlachtę gubernii Mohylewskiej, na bieżące trzylecie, byłego Marszałka *Bykowskiego*, w urzędzie honorowego Opiékuna tamiecznego Gimnazjum.

Ukazy Rządzącego Senatu.

1) 27 sierpnia. (Z Ogół. Zgrom. 3ch pierwszych Dep.) Z ogłoszeniem zdania Rady Państwa, zatwierdzonego przez N. PANA, w dniu 29 lipca b. r., którym, w rozwiązaniu pytania, wynikłego z przedstawienia tymczasowey ekspedycyi Rządu Gubern. Wileńskiego, postanowiono: że w sprawach, które się zaczęły przed wydaniem NAYŁASKAWSZEGO Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, sztrafy za przechowywanie dezertarów wojskowych mają być darowane winnym, w takich tylko razach, kiedy wyroki, któremi były zasądzone, nie otrzymały jeszcze mocy prawa przed wydaniem takowego Manifestu.

2) 31 sierpnia. (Z 1 oddz. 5 Dep.) Z ogłoszeniem naysurowszey nagrody (смпозажитній вѣнчѣ) danej członkom i Sekretarzowi Izby Kryminalney Ołoneckiey, za niewypetnienie Ukazów Senatu.

3) tegoż dnia. (1 Dep.) O uznaniu kupca *Gotlieba Ulich* Hannowerskim Konsulem w Lipawie.

4) tegoż dnia. (Z ogóln. zgr. trzech pierwszych Dep.) O wzścięgnienu Ustawy 17 listop. 1826 na maystrów skarbowych, znajdujących się w prywatnych zakładach górniczych.

5) tegoż dnia. (Z tegoż ogóln. zgrom.) Z ogłoszeniem zdania Rady Państwa, zatwierdzonego przez N. PANA w dniu 29 lipca b. r. którym postanowiono: 1) Urzędnicy nie szlacheckiego rodu, którzy dostąpili się stopnia Radcy honorowego (Гимнулярный Советникъ), i potem otrzymali stopień Assesora Kollegialnego, nie w czasie służby, lecz przy uwolnieniu od niej, nie mają być odtąd nadal uważani za dziedziczną szlachtę, lecz za osobistą; i 2) Ci zaś, którzy otrzymali już tym sposobem stopień przed wydaniem niniejszego postanowienia, pozostają przy prawach, jakie im ten stopień nadaje, a przeto mogą posiadać dobra z włościanami.

6) tegoż dnia. (Z tegoż og. zgrom.) O urlopszach dłuższych nad dni 28, dawanych urzędnikom, jadącym na służbę do Gruzji, Obwodu Kaukazkiego, prowincyi Zakaukazkich, Syberyi i gubernii Ołoneckiey.

7) 5 b. m. (Z 1 Dep.) Z zaleceniem Izbowi Kryminalnym, aby w sądzeniu spraw o wycięcie przez prywatne osoby, w lasach skarbowych, drzew w większej liczbie lub w innych miejscach, niż w biletach wyznaczono, sztrafy za to postanowione nakładane były na te mianowicie osoby, na imie których wydane były od leśnych zwierzchności bilety.

— Stosownie do Ukazu CESARSKIEGO z d. 21 grudnia 1850, nałożony zostaje areszt w gubernii *Podolskiej*, powiatach *Jampolskim* i *Uszyckim*, na dobrego obywatela *Felixa* syna *Jakuba Wekera*, za

należenie syna jego *Antoniego* do byłego powstania. (T.P.)

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 14 września.

Gazeta Agramska donosi z Podgorycza w Albanii d. 20 sierpnia: „Oprócz małych oddziałów tu stojących, nie widzimy żadnego nowo-przybyłego wojska, chociaż nieustannie znaczne zapasy ryżu i mąki sprowadzają, a dzień i noc chleb i suchary pieką. — Podług zapewnienia agów, musi wiele wojska być w marszu przeciw Montenegro, a to nie tylko przez Serajewo, lecz także od strony Pahia, gdzie się Wielki Wezyr już od 10 dni znajduje. Co się nas tyczy, domyślamy się, że całe powstanie przez wakazane od Sultana energiczne środki, uskutecznione będzie; z tém wszystkiem stoją Montegrzyni zupełnie gotowi do boju, i zdają się być zdecydowani, swego losu nie tylko z obojętnością, lecz nawet z determinacją oczekiwać, gdyż od 18 t. m. na spizanotów (tureckich poddanych) uderzyli i kilka wielkich trzod im zabrali. — Głoszą tu nawet, iż rząd otomański robi te przygotowania na wszelki wypadek, gdyby wojska vice-króla Egiptu odważyły się w Albanii wylądować, aby takowemu dać dzielny odpór. Wkrótce wielkich doczekamy się wypadków.” (G. C.)

NIEMCY.

Frankfort 10 września.

W tych dniach wyszło w Moguncyi zpod prasy dzieło barona *Wangenheim* pod tytułem: „Wyjaśnienie austriackiego wniosku względem środków utrzymania prawego porządku i spokojności w Rzeszy Niemieckiey.”

Akwisgran 14 września.

Hrabia *Minto*, nadzwyczajny Pośel i pełnomocny Minister W. Brytanii przy Dworze Berlińskim, przejeżdżał wczora tędy z Londynu do Berlina.

Dnia 30 sierpnia stawił się radzca nadworny *Welker* przed sądem nadwornym w *Freyburgu*, z powodu zrobionego mu przez ministerium *Badeńskie* procesu o umieszczenie artykułu w gazecie *Der Freisinnige*. — obrońca oskarżonego, tajny radzca *Dutlinger*, żądał publiczności toku sprawy; sąd nadworny zawyrokował tajność postępowania, teraz zależy ta rzecz na wyroku nayszybszego sądu nadwornego, do którego przesłano rekurs w tej mierze.

Karlsruhe 14 września.

Wyszło tu rozporządzenie Wielkiego Xięcia, na mocy którego uniwersytet w *Frejburgu* tak długo zamkniętym zostanie, dopóki nowa organizacya jego ogłoszona nie będzie.

Od brzegów Menu 15 września.

Gazeta *Würzburgska* pisze: „Już od kilku dni rozcichają się osobliwsze wieści; ledwie nie powszechną rozmowę składają u nas następujące pogłoski: że Król odmówił towarzystwu strzelców zwyczajnego rocznego dodatku; że występowanie milicyi krajowey podczas świąt zakazano; że uniwersytet na lat trzy ma być zawieszony; że obadwa sądy krajowe mają być ztąd przeniesione; że w fortecy *Marjenburg* wiele mieszkań urządzają dla więźniów staru i t. p. Polecono nam, abyśmy te wieści, za zupełnie zmyślone ogłosili.” (G. C.)

SZWAJCARYA.

Bern d. 1 września.

Sejm Szwajcarski na posiedzeniu d. 21 z. m.

przyjął większością 13 głosów następujący pierwszy artykuł projektu podanych mu rozporządzeń względem spraw Kantonu Bazylejskiego przez ustanowioną na ten cel Komisją: „1) Kanton Bazylei w stosunkach swoich ze Związkiem Szwajcarskim, uważany być ma jak i dawniej za jedno nierozdzielne państwo; lecz we względzie wewnętrznego zarządu rozdzielony zostaje na dwa stany polityczne osobne, zawsze wszakże pod zastrzeżeniem uroczystym połączenia się w czasie późniejszym.” Art. 2 zawiera się w słowach następujących: „Do jednego z takowych oddziałów należeć będzie miasto z 21 gminami, które przy niem pozostały; do wtórego zaś 46 gmin wymienionych w wyroku wielkiej rady z d. 22 lutego 1832, tyczącym się ich odosobnienia; wyjąwszy zawsze gminy, któreby jeszcze w dalszym czasie do jednego z pomienionych dwóch oddziałów przyłączyć się chciały.” Ostatni ten artykuł przyjął 8 kantonów, pięć zaś zastrzegło sobie prawo oświadczenia w tym względzie swojego zdania później. (T.P.)

Bazylea (w Szwajcaryi) d. 8 września.

W skutek wielorakich, spokojność naruszających wydarzeń i gwałtów popełnionych na prowincyi przeciw ludziom, wiernym prawemu rządowi, wydał tenże dnia 1 t. m. do Kommissarzów Związkowych rozkazy, w których zaleca przedsięwzięcie ostatecznych i silnych kroków, do zniweczenia tych niepokojów wewnątrz kraju.

Pewien zakonnik, imieniem Alexander, odebrał od rządu wezwanie do opuszczenia kantonu Bern; jakoż rzeczywiście już temu wezwaniu zadobyć uczynił. (G.C.)

FRANCYA.

Paryż dnia 6 września.

Panująca dziś we Francyi dynastia poczyniła powoli wracać do wszystkich znaków zewnętrznych i etykiety dawnego Dworu. Za dowód tego podają, iż wszystkie listy, pisane z zamku St. Cloud, noszą na pieczęci lilije.

— Emigranci polscy, mający dotychczas stanowisko główne w Lunel, otrzymali rozkaz opuszczenia tego miasta w końcu bieżącego miesiąca. Dopó ich ma być stamtąd przeniesione do Puy. (Haute-Loire) — 23ch z ich liczby udało się temi dniami do Algery, gdzie zamierzają służyć w legii enduzijskiej.

— Polski Jenerał Pac przybył tych dni do Paryża. (T.P.)

— Dnia 10 —

Kąpiele w Aix w Sabaudyi są teraz miejscem zgromadzenia się Karolistów. Bawi tam Xiążę Laval-Montmorency, były Posel Karola X w Wiedniu, Xiążę Esclignac, kuzyn Ludwika XVIII; Xiążę Escars, P. de Conny i t. d. PP. Laroche-Jacquelin i Bourmont incognito tamędy przejeżdżali. Korrespondują oni ustawicznie z komitetem Karolistowskim w Chambéry, mieście stolicznym Sabaudyi.

Ze 29letni Napoleon, syn Ludwika byłego Króla Holenderskiego, ma za sobą stronnictwo we Francyi; dostrzeżono to podczas pobytu jego matki Królowey Hortensyi w tym kraju. Wszyscy stronnicy familii byłego Cesarza Napoleona, dla tego całą swą nadzieję w nim pokładają, że Napoleon, przed ożenieniem się z Arcy-Xiężniczką Austryacką, tego Xięcia za następcę przeznaczył.

Proces względem wypadków na moście Arcole, w nocy z dnia 28 na 29 lipca wydarzonych, jeszcze się nie ukończył; obwiniają policyą o zarażanie kilku młodych ludzi, śpiewających republikańskie pieśni. Sędzia Instrukcyjny Desmottiers przekonał się z początkowych doświadczeń, iż policyą przy tej sprawie przekroczyła obręb swey władzy. P. Desmottiers uczynił z tego powodu surowe przedstawienie Prefektowi policyi P. Gisquet. Powszechnie utrzymują, że ten, zaraz po zmodyfikowaniu terazniejszego ministerium, od służby oddalonym zostanie.

Ministerium jeszcze ciągle każe rozdawać swe niedzielne pismo, jako dodatek do gazety

Constitution de 1830; opozycya ze swey strony rozdziela inne pismo niedzielne: Le bon sens. Uwagi godną jest rzeczą, iż pismo opozycyjne redaguje P. Cauchois Lemaire, stawy publicysta, który przed lipcową rewolucyą, gorliwie na korzyść ówczasowego Xięcia Orleńskiego pisał, i za to do więzienia wtrąconym został; ministeryalne zaś niedzielne pismo, redagują dawni stronnicy Karola X. Wierszopis Barthelemy posyła także czasami artykuły do tego pisma.

Gdy niedawno była mowa o zmianie ministrów, dał się słyszeć Jenerał Lafayette w te słowa: bardzo szkoda, że P. Odilon Barrot nie wstąpił do gabinetu. Król nie lubi go, ponieważ ma energicznych przyjaciół, i sam tylko chce rządzić. Gdy był prefektem Sekwany, mówiłem zaraz, niezostanie on tym długo, bo nie lubi podlegać, i tak się stało; poróżnił się z Ministrem i wystąpił. Gdyby teraz został ministrem, musiałby być zarazem i Prezesem. Jest to jego system, i nie cierpi justie millieu. Może przecie zostanie jeszcze Prezydentem rady, nim umrę, a tego życzę mey oczyszczać: gdyż Odilon Barrot jest jedynym, który zupełnie czuje, co jest sprawiedliwym, i razem chce to wykonywać.

Lafayette powiedział także, Dupin będzie Ministrem, a posada Pierera będzie opróżniona, jak dotąd; ani ganit, ani chwalił, talentów kandydata, jednak zrobił uwagę, że jego wymowa na trybunie, bardzo wielką moc wykonywała nad deputowanymi, i że mu daleko łatwiej czego dopiąć, niżeli komu innemu. Względem izb mniemał Jenerał, że nie wcześniej, jak 2go października, a nie później, jak 5go listopada będą zwołane.

— Dnia 13 —

Niezawodną jest rzeczą, że Xiążę Talleyrand nie myśli wyjechać do Anglii przed październikiem.

Podług doniesień z Weissenburga, leżącego nad samą granicą R.ńską, schraniają się tam codziennie niemieccy wychodnie; dla zabezpieczenia tymże potrzebnego utrzymania, utworzono komitety, tak, jak dawniej, dla innych wychodniów; na których czele stoi francuzki Adwokat Zeysz, który był przytomny na zgromadzeniu w Hamburgu.

Wszystkie pisma publiczne francuzkie zapewniają, że ani Król, ani rząd nie czywał Anglii o usunięcie z Holyrood (w Szkocyi) Karola X. i jego familii, i że owszem dla Francyi lepiej byłoby daleko, gdyby ta rodzina była tam ciągle i spokojnie przemieszkiwała, niżeli, że się wybierają na stały ład, do czego różne polityczne zamiary przywiązują.

Karolisci i ich stronnicy czynią w wielu departamentach znaczne poruszenia; jawnie widać ich związki z Sabaudyą i głównem miejscem ich narad Genewą; gońcy biegają nieustannie, korrespondencye są liczne; zgola czynią wszystko, aby kray nasz zaburzyć; lecz rząd wie o wszystkich zabiegach, i nie tylko ma na nich baczące oko, lecz nawet przedsięwzięte energiczne środki dla zniwoczenia ich zamachów.

Monitor donosi o odebraniu listu powinszowania od Zjednoczenia Szwajcarskiego, na przesłaną temuż notyfikacyą o zaślubinach J. K. W. Xiężniczki Ludwiki. To samo pismo oświadcza, iż polecono mu ogłosić rozszerzoną wieść za fałszywą, jakoby wielu oficerów podało się do dymisyi dla tego, że nie chcą więcej walczyć przeciw swym współ-obywatelom.

J. K. Wość Xiążę Nemours wywichnął sobie nogę.

Izba handlowa w Havre wydała wyrok przeciwko urzędzeniu prywatnych telegrafów, jako nadwierzających publicznej spokojności, a nie przynoszących żadnego istotnego pożytku.

Z Trypolia piszą pod dniem 4 z. m., że ten kraj znajduje się w zupełnym powstaniu; powstańcy opanowali pierwsze fortyfikacye, a Bey zamknął się w Casaba. Przyczyną powstania było nałożenie podatku przez Beja, w celu wyptacenia roszczeń angielskich, jak już w przody donosiliśmy. Umieszczamy tu jednak ważniejsze szczegóły.

góły, o których jeszcze czytelnicy nie są uwiadomieni: „Ludność kraju Trypolitańskiego wynosi tylko 55,000 dusz, po największej części mających rolników; są oni także daleko bardziej przywiązani do swojej ziemi, niżeli pokolenia wewnątrz kraju, i żądają tylko pokoju i spokojności. Byli oni dotąd wolni od wszelkich podatków, za co obowiązani byli wybierać podatki od odleglejszych pokoleń. Tę nierówność chciał teraz Bey znieść, rozumiejąc, że mu łatwiej jest podatkować bliższe pokolenie, niżeli odległe. Lecz gdy się mieszkający upierali i cofania tego rozkazu domagali się. Bey zaś tego uczynić zaprzeczył; oświadczył mu, że jest złożony ze swego naczelnictwa, i ogłosił jego wuka Bejem. W tej chwili strzelają do Cassanby, a korweta jedna strzela do fortyfikacji, przez nich osadzonych.”

— Dnia 15 —

Messageur des Chambres pisze: „Gabinet podzielony jest na dwa stronnictwa; na jednej stronie stoją PP. Soult, Leu's i Rigny, na drugiej Montalivet, Sebastiani i Girod. P. Argout, Minister handlu stoi między obudwoma i czeka na koniec walki, aby wtenczas uchwylić stronę mocniejszego. Pierwsze stronnictwo zgodziło się z P. Dupin, któryby Pana Barthe, dotychczasowego Ministra Sprawiedliwości, utrzymał w gabinecie, lecz jako Ministra Publicznego Oświecenia, a potem uzupełniłby ministeryum mężami swego monarchicznego, ale niedoktrynerskiego sposobu myślenia. Przeciwnie PP. Montalivet, Sebastiani i Girod przyłączyli się do PP. Guizot, Thiers i Bertin de Vaux. Proponowano Panu Dupin Pana Thiers za członka gabinetu pod jego przewodnictwem; P. Dupin odpowiedział, że ten deputowany, zostawszy Ministrem, nie tylko nie przyniesie żadnej korzyści systematowi, lecz przez dumę, niedyskrecyę i obrażenie innych osób, szkodziłby i niweczyłby wszystkie zamiary. Pan Guizot przez swe zasady i swe formalności przy dyskusyach, nie może się nigdy pojednać z Panem Dupin. Co się tyczy Pana Bertin de Vaux, miał P. Dupin wyrzec, że mianowanie tegoż Ministrem, podług powszechnego zdania, tyleby znaczyło, jak gdyby kontrrewolucyą przy odgłosie trąb i bębnow obwieszczono.”

Courrier français i *National* zawierają artykuły podobnej osnowy, lecz żywszemi odmalowane kolorami.

Ami de la Charte donosi z Nantes pod d. 12 h. m. „Od dnia wczorajszego wszystkie nasze cywilne i wojskowe władze zostają w największej czynności. Dwa klasztory zakonne, karmelitanek i białych miszek przeszukano. Wiele osób, między niemi 3ch więźniów aresztowano — Wczoraj wieczor rozeszła się w Bourbon-Vendée wieść, że Xiężna Berry bawi w les Essarts, gdzie Jenerał Rousseau z jednym radcą prefektury natychmiast odjechał. To spowodowało biegającą dzś w Nantes wieść, że Xiężna poymną została, co jednak okazało się bezzasadnym — Od kilku dni bawi w naszych okolicach wyższy urzędnik policyjny; przejeżdża on całą Wandę, a zawsze tu znowu powraca.”

Gazeta ministeryalna, *France Nouvelle*, zawiera dziś po pierwszy raz artykuł, z którego wyjaśnia się, że wkrótce nastąpi zmiana ministeryum; przyznaje opozycji postępowanie, zgodne z ustawą; oświadcza, iż zawsze miłuje ustawę i podlega większości; że dla tego tylko bronila terazniejszego ministeryum i będzie bronić przyszłe, zgodne z większością narodu.

Xiężna Leuchtenberg oczekiwana w Nizzie, gdzie najęła pałac Saissi; mówią, że i inni członkowie rodziny Buonapartów tam przemieszkiwać będą.

Z Panem Dupin, mimo jego odjazdu, nie są wcale przerwane układy. Urzycymują za rzecz pewną, że najdalej do 20 t. m. utworzony będzie nowy skład ministeryum, a nawet zupełnie nowy, aniżeli się spodziewano. — Na uczcie, danej przez P. Montalivet, prócz Panów Argout i Sebastianiego, nie znajdował się żaden Minister.

Znakomici Karoliści opuszczają prawie wszy-

scy stolicę; i udają się po części na prowincyę, po części za granicę. Rząd ściśle śledzi ich zabiegi; sześciu znanych agentów tego stronnictwa właśnie teraz uwięziono; wymieniają także P. Latour-Dupin. Strzeżenie Karolistów nie ogranicza się na sam Paryż: trzech urzędników jeneralnej dyrekcji policyjnej przy ministeryum spraw wewnętrznych wysłano do Lugduun, poźniej udadzą się oni do Grenoble, a z tamąd powrócą tu na powrót, dla zdania sprawy Ministrowi z przedsięwziętych śledzeń, które szczególniej zwrócone są na to, czyli emigracye Karolistów do Sabaudyi i Piemontu rzeczywiście tak są licznymi, jak o tém rozgłaszano. Władze mają sobie polecone tych urzędników wspierać w ich działaniach.

P. Stratford Canning przybył tu wczoraj, a dziś udaje się w dalszą podróż do Anglii. — P. Human odjechał znowu do Strazburga.

Podróż jeneralnego sekretarza w wydziale handlowym P. Edm. Blanc do departamentów zachodnich ściąga się rzeczywiście do zatrzymania Xiężny Berry, chociaż publicznie inny kierunek jego zleceniu nadano. — Gazeta *Constitutionnel* twierdzi, iż wczoraj wyjechał ztąd Kommissarz policyi do pewnego zamku w kierunku zachodnim o 20 mil ztąd odległego, gdyż tam się miała schronić Xiężna Berry. *Messageur* mówi: „Jeżeli już Xiężna Berry nie jest zatrzymana, to przynajmniej pewna, iż mocno jest poszukiwana w jednym zakątku Wandei, gdzie od zch miesięcy znajdowała schronienie. Jest to ta sama okolica, gdzie się dawniej udało Jenerałowi Travot poymać Charetta, który się tam również tak troskliwie ukrywał, jak Xiężna Berry.” (G.C.)

ANGLIA.

Londyn dnia 14 września.

Gazeta *Albion* zadziwia się bardzo, iż wczoraj tylko 2 członków gabinetowych było w mieście, gdy Król przybył do pałacu St. James; tym bardziej zastanawia to wszystkich, mówi wspomniona gazeta, iż się to wydarzyło w czasie, gdzie pisma ministeryalne wspominają, że się przysposabiają środki wielkiej wagi, oraz, że nadzwyczajny ruch panuje w oddziałach dyplomatycznych różnych dworów europejskich.

Wczoraj 13 t. m. odplynął znowu okręt ze znacznymi posiłkami dla Don Pedra.

Otrzymałmy wiadomości z Lizbony do 4; a z Oporto do 6 t. m. podług tych jeszcze nic stanowczego nie zaszło. Woyska konstytucyjne okazuja dobrego ducha. Fortyfikacye miasta Oporto są bardzo mocne i wcale nierozciągnięte. Villanova zostaje w rękach konstytucjonistów, a umocniony klasztor Serra panuje nad tym ważnym punktem. Don Pedro otrzymuje codziennie posiłki, i widoczną jest rzeczą, iż skarb jego jest napełniony, gdyż woysko, które go po 50,000 miesięcznie kosztuje, regularnie jest wypłacone. Okręt parowy „London Merchant” odplynął w tych dniach z jzdą dla Don Pedra. — Woysko Don Pedra spodziewa się bydz pomoczone 4500 ludźmi i 400 końmi, mającemi przybydz z Francyi. — *Chronica Constitucional* z Oporto, mówi także o rozpoznawaniu przedsiębranem przez woyska miguelistowkie, oraz o rozdaniu 152 krzyżów za męstwo, i proklamacyi, która wzywa miguelistowskich żołnierzy, aby się łączyli pod chorągwie swej prawej Królowej Donny Maryi.

Król Wilhelm IV pisał list do Karola X w najuprzejmiejszych wyrazach, i przysłał mu parowy okręt „United Kingdom Service” do jego dyspozycyi, który dnia 13 t. m. przybydz miał do Edimburga, aby Karola X wprost do Hamburga zawiozł.

Podług doniesień z Paryża z dnia 12 t. m.; dowiadujemy się, iż rząd odebrał telegraficzną wiadomość o przytrzymaniu Xiężny Berry w bliskości Bordeaux.

Niektóre pisma tutejsze donoszą, że Józef Buonaparte, hrabia Survilliers, mieszkający w pałacu Marshal-Thomsona, zadzierżawil dom jenerała Geor. Ashe w Park-Crescent na rok jeden, kończy on teraz 66 rok wieku, spędził ostatnie

lat 15 w bliskości Filadelfii, i żył tam całkiem, jako Amerykański dzierżawca. Z swoją żoną Clary spłodził dwie córki, które wydał za swoich synowców, a synów Lucyana i Ludwika Buonapartego, ci więc odziedziczą po nim majątek. Zdaje się być pewną rzeczą, iż zjawienie się hrabiego Survilliers w Europie ma polityczne powody.

P. Rotschild ogłosił, w publicznych pismach, że dywidendy obydwóch brazylijskich pożyczek z 1825 i 1829, począwszy od poniedziałku 1go października wypłacane będą.

Roczne dochody różnych religijnych towarzystw w Londynie, jako to: biblijnego, misyjnego i towarzystwa do nawracania żydów, wynoszą 300,000 funtów szterlingów. (G.C.)

RZECZY NADBERLANDZKIE. Haga dnia 15 września.

Konferencya Londyńska przetożyła znowu w ostatnim protokule nowy traktat dla Hollandyi i Belgii, w którym starano się interesa obydwóch krajów pogodzić i zabezpieczyć. Zapewniają, że konferencya zostawiła Hollandyi wybór, między nowym traktatem i 24 artykułami, lecz są powody, które każą się domyślać, że i ten bez skutku zostanie.

— Dnia 15 —

Z Herzogenbusch donoszą, iż tam wcale nie niesłychać o zawieszeniu broni, tym mniej o tém, aby tam powrócono z główną kwaterą armii; owszem wojska zostaną w swoich stanowiskach.

— Dnia 16 —

Hollenderskie pisma donoszą, iż rząd tutejszy odebrał wezwanie od konferencyi Londyńskiej, aby ją uwiadomił o swoim ultimatum na przetożony fidencyonalnie ostatni projekt do traktatu przez Lorda Palmerstona.

Journal de la Haye ogłasza z pewnością, iż wszyscy znajdujący się w Antwerpii belgijscy oficerowie inżynierii są Francuzi, i że wprost od ustanowionej w Arras dyrekcji inżynierskiej odbierają rozkazy.

Doniesienia od armii zgadzają się w tém, iż z naszej strony zachowują wielką ostrożność, przeciwko napadom Belgów, i że przygotowane wszelkie środki, do ich przyjęcia. Nasze korpusy zostały wzmocnione, a artyllerya o kilka baterii powiększona. W fortecach utworzono bataliony do pochodu, z których składać się ma 5ta dywizya wojska pod rozkazami jenerała-porucznika George. Główna kwatera w tym stanie rzeczy pozostanie w Tilburgu.

Słychać, iż w wojsku belgijskiem zaszły znaczne poruszenia, i że się takowe koło Hasselt w wielkiej liczbie zgromadziło. Nasze wojsko wzmacnia się codziennie, ludźmi, artylleryą i wszelkimi potrzebami. Xiążę Fryderyk przybył także do głównej kwatery.

Jenerał Chassé nie odebrał jeszcze odpowiedzi na swój list pisany do belgijskiego komendanta miasta Antwerpii; cała publiczność z niecierpliwością oczekuje rezultatu tej korespondencyi.

Bruksella d. 16 września.

Między miastami, które otrzymać mają chorągwie honorowe, wymieniają także Paryż, a to za okazaną ku Belgii przychylność.

Posłane tak śpiesznie depesze lordowi Minto doszły go w Spa, gdzie lord odbywał kwarantannę.

(G.C.)

W E O C H Y.

Ankona d. 7 września.

Dziś rano przybyło tu 60 papieżkich karabinierów; francuzki oficer wyjechał na przeciwko nich.— O rozgłoszonej wieści, że jenerał Cubières otrzymał order i tabakierkę od Papieża, niewiemy tu nic.

Rzym dnia 11 września.

Piszą z Wenecyi, iż tam wielka czynność panuje w arsenale; od dość znacznego czasu jest tam zatrudnionych przeszło 500 robotników. Dzien i noc pracują nad zbudowaniem zbrojnych statków, których rząd 80—100 na stopę wojenną chce urządzić. Fregata „Venus” już gotowa do wypłynienia. Koło fregaty „Bellona” kończą roboty. Obronne prace na głównych punktach przy

wstępie do wielkiej Laguny, odbywają się z pośpiechem. (G.C.)

G R E C Y A.

Nauplia d. 2 sierpnia.

Zgromadzenie narodowe greckie otworzyło swoje posiedzenia 27 lipca, a po wzajemnym sprawdzeniu pełnomocnictw przystąpiło do urządzenia własnego wewnętrznego składu. Notaras mianowany został Prezydentem, Maurocordato Vice-Prezydentem, a Polyzoides jednym z sekretarzy; ten ostatni był jednym z redaktorów *Apollina*, dziennika opozycyi, wydawanego za rządów Prezydenta Capodistrias w Hydra. Tymczasowa Kommissya złożyła już władzę swoją pomienionemu zgromadzeniu, które zajmie się niezwłocznie mianowaniem nowej Kommissyi. Zdaje się pewną, iż do jej składu wejdą: Colletti, Conduriotti i Piotr Mauromichali, oycie mordercy ostatniego Prezydenta. Trzej członkowie ze stronnictwa kontr-rewolucyonistów, Zaimi, Metaxa i Plapudas, niechcieli zrazu składać swojej władzy, tusząc, iż Kalergi pobije wojsko rządowe; lecz nadzieja ich zawiodła: Kalergi został rozbity, a dwa okręty ze Spezzii, które wiozły mu żywność i amunicyą, zatrzymane zostały przez Admiratów Angielskiego i Francuzkiego. (T.P.)

T U R C Y A.

Konstantynopol dnia 25 sierpnia.

Z *Dostrzegacza Austriackiego*: „Sprawy w Syrii przybrały krytyczne położenie dla wojska tureckiego po drugiej bitwie stoczonej pod Hams: pomimo to, że żadna potém nie zaszła potyczka, zdaje się, iż wojska ottomańskie przez złą administracyą, cholera i inne epidemiczne choroby, tudzież przez dezercyą, tak wiele ucierpiały, że się nigdzie oprócz nie potrafiły, a Husseyn Pasza przymuszony zostawić w mocy Ibrahima Paszy Aleppo, Antiochią, Alexandretę i Adana, cofnął się do głównego obozu swojego w Konia. Znajdująca się tam i w okolicy siła turecka, wynosić może 12—15,000 ludzi, a zatem jest za słabą, aby sobie można nadzieję robić, iż ze skutkiem oprócz się potrafi silnemu i natarczywemu nieprzyjacielowi. Nadeszłe niedawno zapasy żywności do Alexandrety dostały się w ręce Egipcyan. Te wypadki musiały naturalnie spowodować tniemanie, że Husseyn Pasza, chociaż ciągle okazywał się wiernym dla Partii, nie posiada potrzebnych zdolności, do kierowania tak trudnym przedsięwzięciem. Wybór Sułtana padł więc na wielkiego wezyra Reszid-Mahemed Paszę, którego dotychczasowe czyny po największej części pomyślnym skutkiem uwieńczone zostały. Reszid Pasza odbierze w tych dniach instrukcyą i niezwłocznie uda się do Syrii. Tymczasem polecono Reouf Paszy, namiestnikowi Anatolii, posiadającemu wiadomości lokalne, zastępować miejsce wielkiego wezyra, a znany z mężstwa i doświadczenia wojowniczego Mehemed Pasza Sylistryi, ten sam, który w roku zeszłym szturmował Skutari, dodany mu został jako seraskier obożny; Husseyn Pasza zaś otrzymał podkomendę w wojsku. Posyłanie wojska i artylleryi trwa ciągle z największym pośpiechem, a Osman Pasza z Trebizundu odebrał rozkaz, aby zgromadził nieregularne wojska i śpiesznie odesłał do głównego obozu.”

Ottomańska flota schroniła się na morze koło Rhodus i Budrun; Egipcyanie nie przedsiębiorali ze swojej strony nic przeciwko niej.— Prywatnie w tej chwili nadesłane listy donoszą, że Ibrahım Pasza, stoczywszy trzecią bitwę z Turkami, do szczętu ich pobit i rozproszył, też same listy donoszą o bitwie na morzu, która z zupełną klęską Ottomanów zakończyć się miała.— Oczekujemy co chwila potwierdzenia urzędowego.

Pogłoski o pobiciu wojsk Cesarskich przez Egipcyan, potwierdzają się; trudno opisać, jakie wrażenie ta wiadomość zrobiła w całym państwie, szczególniej w Stambule, tak dalece, iż obawiają się w nim rozruchów, a to tém bardziej, gdy nadeszła wiadomość, że pewna część wojska egipskiego, po cofnięciu się floty tureckiej pod Rhodus, wylądowała na brzegi Albanii. (G.C.)

Wilno dnia 23 Września v. s. 1832 roku.

1. Ogłoszenie Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na uzyskanie liczący się od żydówki Dwory Mowszowej Szpicowej za kontrabandne towary peny wogóle 3,038 r. 87 $\frac{1}{2}$ assygnacyami, oddany na publiczną sprzedaż dom Telszewskiego powiatu w miasteczku Kretyndze położony, oceniony 210 r. assygnacyami, dla tej sprzedaży przeznaczone na nowo terminy: pierwszy 10go, drugi 11go, i trzeci 13go dnia następującego miesiąca października, azatem życzący kupić rzeczony dom, mogą przybyć do tego Rządu na wyżej wyrażone terminy. Września 21 dnia 1832 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz Kowalenok.

Powytezyk Micewicz. (1179)

1. Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż w niej będą się odbywały targi na oddanie za Skarbowy dług w 120-letnią od 12go apryla następującego 1833 roku arendę, Bobruyskiego powiatu majątku Jenerał-Majora Wiszczyńskiego Kosarzyce ze wsiami Kosarzyce i Zubarewicz, w których liczy się dymow 155, a dusz ptci męskiej 322, intraty zaś wyrachowano 2724 rub. 47 $\frac{1}{2}$ kop. srebrem. — Zaczem życzący wziąć rzeczony majątek w takową arendę, zechcą przybyć do tej Izby z pewnemi w ilości dwuletnich intrat ewicyami na termin przeznaczony dla targow 9go z przetargiem 12go dnia miesiąca marca. Kondycye zaś objawione będą przy targach. Września 18 dnia 1832 roku.

Sowietnik Włodzimierz Weredkowicz.

Sekretarz Teofil Neroński.

W obowiazku Naczelnika Stotu Tomorowicz.

(1174)

1. Wotyńska Izba Skarbowa, mając wiadomém, że Radzca Tayny Senator Xięże Józef Lubomirski w miesiącu lipcu następującego 1833go roku, wniesie 2700 r. srebr. summy należney od niego funduszowi Edukacyjnemu, wzywa niemiejszém życzących wziąć takowe dwa tysiące siedmset rubli, po wniesieniu, na pożyczkę. Kapitał ten, równie, jak inne do edukacyjnych należące, oddaje się na pożyczki na procenta po sześć od sta na rok, podług swiadcstw Izb Cywilnych w tymże roku wydanych, z zachowaniem innych bankowych formalności: i przy takowej pożyczce kładzie się na jedną rewizyjną duszę po 60 rubli srebrem. (1177)

1. W skutek Rezolucyi Sądu Izby Cywilney Guber. Grodzień. w dniu 30 julii terażniejszego 1832 r. za N. 1232 nastaley Sąd Działowo-Exdywizorski ad fundum Mści Rodnik WW. Rajeckich w powiecie Nowogródz. położoney w komplecie poniżej wyrażonym przybywszy i dopełnienie weryfikacyi poprzednio uzupełnionego wymiaru, jak piemię inwentaryą dokładną tego majątku nowo wyznaczonemu Komornikowi przyporuczywszy, Jurysdykcyą swą na ostateczne całego dzieła Konkursowego i działowego dokonczenie, do dnia 10 następnego mca 8bra terażniejszego roku odroczył; ażeby więc strony interessowane, a mianowicie kredytorowie i pretensorowie W. Ja-

na b. Sędz. Gran. potu Nowogr. i zeszęgo Pawła braci Rajeckich, w takowym terminie z zupełną gotowością do Sądu niniejszego pod upadkiem swych pretensyow jawili się, i że dzieło niniejsze w następnym terminie ostatecznie bez żadnych odkładow, chociażby pod niestarność jakiegokolwiek strony, skutkiem zastrzeżenia kilkokrotnemi Sądu Izby Cywilney Guber. Grodzień. rezolucyami, będzie ukończoném, Sąd niniejszy ostrzega. 1832 mca września 16 dnia w Rudnikach.

Xawery Pilecki b. Podkomorzy Nowogr.

Franciszek Wierzbowski Sędzia Ziem. Nowogr.

Michał Sokołowski Sędzia Gran. Ptu Nowogr. i Exdywizor.

Regent Erazm Wróblewski. (1176)

Ostrzeżenie.

1. Po zasztym zgonie rodziców s. p: Kazimierza i Ewy nayprzód Sucharzewskiej, potem Lipińskich obywatelow Snipiszskich w possessyi ich i dziedzictwie pozostały w Wilnie N. 886 na Łukiszkach w exdywizyi Kupców Białych wydzielony, N. 940 i 949 na Snipiszkach, oraz wiele innych w tradycyynnych possessyach będące i oznaczone domy, obligi i pisma różnego tytułu, sprzęta gospodarskie, cegielnie i place, towary i różne składy, gotowe pieniądze, i dalsze znaczące fundusze nawet debita u różnych osób, na successorów Agatę, Maryannę i Teklę, córki i Jana Augustyna syna Lipińskich do równego podziału; niżej podpisana gdy widzi, iż z rzędu swoich siotr i brata nic potąd w udziale po rodzicach zgonie nie wzięła, a rzeczony brat z siostrami wyszłemi za mąż JP. Maryanną Lenartowiczową i Teklą Widziską, domy i possessye sprzedają i wszelką dalszą pozostałość za nie prawie robiąc układy z różnemi osobami, między siebie dzielą z krzywdą niżej podpisaney rodzoney siostry; żeby więc nikt ich działaniem nieostaniał się i wchodzić w układy z rzeczy powyższej z bratem i siostrami bez niżej podpisaney niechciał, uroczyście ostrzegając, podpisuję. Septembra 20 dnia 1832 roku.

Kollegialna Regestratorowa Agata Woronowiczowa. (1175)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięty w Kowieńskim Powiecie w miesiącu marcu 1831 roku za bezpaszporstwo Iwan Iwanow Nikiforof, z pieniędzmi 149 rubli srebr. na examinie powiadał naprzód: że jest poddanym z miasta Tuły, Kapitana Semienowskiego półku Andrzeja Stefanowicza, z którym w miesiącu grudniu 1830 roku, idąc z Mińska do Wilna z ostatniey stacyi, którey nazwiska nie pamięta u podwożącego żyda z nazwiska niewiadomego ukradłszy z szkatułki będącey w powozce 149 rubli srebr., uciekł z zamiarem dostać się do M. Rygi, lecz w Kowieńskim Powiecie wzięty: potem zaś, że on dworny człowiek Tambowskiego Ziemskiego Sprawnika Szymajewa, z którym w grudniu przybył do miasta Kowna dla widzenia się z rodzonym bratem swoim, służącym w Grodzieńskim półku Leyb-Gwardyi

Półkownikiem Andrzejem Ihnatjewiczem Szymajewym, ale pomieniony Pan jego 4 lutego 1831 roku umarł, i po nim zostało 149 rubli srebr. i 200 assygn., jakowe przy wzięciu jego Iwanowa pod straż odebrane przez Kowieński Ziemski Sąd — Podług zebranych zaś sprawek nie odkryto, ani rzeczywistego przynależenia tego człowieka, ani tego, czyjeby były znalezione przy nim 149 rubli srebr., a zatem ogłasza się, iżby właściciel onych przybył do tego Rządu z dowodami, w prawnej formie dla odebrania pieniędzy — Przymiotow zaś rzeczony Iwan Iwanow Nikiforow następujących: od urodzenia ma lat 18, Greko-Rossyyskiej wiary, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, wzrostu średniego, włosów na głowie ciemno-rusych, twarzy i nosa podługowatego, ciemnego, wąsow i brody nie goli, mówi czysto po rusku.

Radca i Kawaler Kazimierz Nowicki.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stotu W. Szarski. (1156).

2 Wileńska Izba Powszechny Opieki niniejszemu ogłasza, iż w niej będzie sprzedawać się z aukcyjnego targu dawno już przeterminowany murowany dom Wileńskich mieszczan żydow: Mowszy i Pesji Josielowiczow Josielsonow z należącą doń ziemią i wszelkiem na niej przybudowaniem, dla czego i przeznaczone terminy do targow, pierwszy 16 nowembra 1832, drugi 13go i trzeci i ostateczny dnia 16 stycznia następującego 1833 roku; życzący kupić dom ten mogą przybywać do Wileńskiej Izby Powszechny Opieki pomienionych dni, w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedawanego domu inwentarz, kondycye i formę przedawnego prawa. — Września 16 dnia 1832 roku.

Непремѣнный Членъ и Кавалеръ Пемръ Клейснъ.

Секретарь Иванъ Солиманъ. (1167)

2 Ponieważ termin 15 października na rozpoczęcie układow z JWW. i WW. zastawnymi wierzycielami Massy Radziwiłłowskiej przeznaczony jest niedaleki, Prokuratorya dla wiadomości osób interessowanych oznajmuje: że upoważnioną została do wchodzenia w układy na następujących zasadach:

1) Za summę zastawną właściciel odbierze odpowiedni szacunek z dóbr ocenionych podług zasad Naywyżey utwierdzoney Tabelli szacunkowej 1819 roku.

2) Jeśliby którykolwiek z kredytorów zastawnych posiadał jeszcze dług rękodayny, obligowy, takowy razem z zastawnym w kapitale i procentach będzie opłaconym; prawo to jednak nie może służyć zastawnikom, którzy cudze nabyli obligi, ani kredytorom obligowym co cudze ponabrywali zastawy.

3) Wszelkie długi, tak zastawne jak ręczne, wyżey wyszczególnione, przepisami formalnemi prawa obleczone i żadney już kwestyi nieulegające, będą przyjmowane do likwidacyi — Ponieważ jednak wielu zastawników są razem dłużnikami Massy, dla tego summy zastawne i obligowe, nawet prawdziwe, potąd opłacone nie będą, póki i pierwszy właściciel i wlewko-nabywca jeżeli jest, zupełny i ostateczny nie zrobią z Massą rachunek, lub niezyskają dekretu Kommissyi Radziwiłłowskiej ostatecznie oznaczającego ich należności.

4) Zostawia się kredytorom prawo wyboru z Tabelli dóbr przeznaczonych do sprzedaży, podług pierwszeństwa obrachunku, bez naruszenia wszelako porządku, który dla nierozzerwania łączności majątkow będzie ustanowiony.

5) Graffowie Wittgenstein dla przyspieszenia i ułatwienia układow oświadczają, że kredytorowie zastawni na mocy niniejszego postanowienia przystępujący do nabycia majątkow za swą należność, wolni są od płacenia gotowizną dziesiątey części, Ukazem 1818 roku na dług skarbowy zawarowanej, i Graffowie Wittgenstein przyjmują na siebie zaspokojenie oney.

6) Obciążenie majątkow naznaczonych do sprzedaży długami funduszowemi, duchownemi albo bankowemi, nie może kredytorow wstrzymać od ich nabycia, gdyż Graffowie Wittgenstein biorą na siebie uspokojenie tych ciężarów gdyby takowe miały stawić jakąkolwiek do nabycia przeszkodę.

7) Ponieważ mogłoby zatrudniać układy i to: że nie zawsze w proporcyi do summ zastawnych może nastąpić dogodny oddział majątkow: dla tego mogą kredytorowie zastawni doliczać do summ swoich superatę albo gotowemi pieniędzmi, albo długami Massy nabytemi od kredytorów ręcznych z tym warunkiem: że summy dla dopełnienia przedstawione nie mogą przewyższać jedney siódmej części wartości dóbr, i że długi ręczne będą się przyjmować z summ kapitalnych tylko, należność których ustanowiona będzie podług wyżej przepisanych prawideł.

8) Przy sprzedaży części dóbr z wielkiego obrębu, zachowany będzie wzgląd, aby pozostałych dóbr niepozabawiać wygod gospodarstkich. Lecz pod żadnym pretextem nabywcy niemogą excypować z obrębów majątkow przeznaczonych do sprzedaży oderwane części ziemi, lasow, stawow, i t. p., chybaży dogodność przyległych majątkow Massy tego wymagała.

9) Ustanowione będą prawidła jeneralne do układow w formie przecinającej nie tylko wszelką możność ale i podobieństwo do jakiegokolwiek na przyszłość pretensyi.

10) Kredytorowie zastawni żądający układu, objaśniać mają Prokuratoryi Massy Radziwiłłowskiej na piśmie swoje chęci z wyszczególnieniem należności. Prokuratorya ze swojej strony w jak naykrótszym czasie obowiązana będzie okazać wzajemne Massy z kredytorom stosunki, albo, gdyby to miało miejsce, bezzasadność jego pretensyi. Skoro po takowych objaśnieniach nastąpi zobopólne zgodzenie się na ostateczny obrachunek, takowy ma bydź zapisany własnoręcznie przez kredytora do xiegi sznurowey i zakonnotowany przez Prokuratoryę. Poczem kredytor może przystąpić do wybrania z podaney Tabelli majątku odpowiedniego jego likwidalnym należnościom, na który prawo wieczyste podług ustanowionych prawideł będzie mu natychmiast wydanem.

11) Przy tém sporządzony będzie protokół, gdzie z wszelkiemi szczegółami zapisywane będą przyczyny, dla których rozpoczęty z kredytorom układ niedoszedł, aby mieć urzędowe usprawiedliwienie czynności Prokuratoryi.

12) Księga obrachunkowa nie będzie zamknięta i dla kredytorów ręcznych: zamiarem bowiem Graffow Wittgenstein jest, gdy układy z kredytorami zastawnymi pomyślnie pójdą, na

tychże samych zasadach domierzyć satysfakcyę i kredytorom ręcznym.

15) Układy na mocy niniejszego postanowienia trwać będą przez miesiące ośm. Jeżeli ten czas upłynie bezskutecznie, lub nie odpowie oczekiwaniu, traktacye zamknięte zostaną, i wszelkiego tytułu kredytorowie czekać będą satysfakcyi z wydziału Sądowego majątkow przez exdywizyę na mocy Ukazu 7 lutego 1828 roku.

Dan w Wilnie, miesiąca września 18 dnia 1852 roku.

Prokurator Massy Radziwiłłowskiej Izidor Salmonowicz. (1175).

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż terazniejszego 1852 roku, w Bessarabskim Obwodzie za nieokazanie na piśmie świadectw, wzięci pod straż dwaj ludzie, którzy się powiadali rodakami: 1szy *Fiedot Jegorow* lat 25, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, z włościan, Charkowskiej Gubernii i Powiatu, obywatela Stefana Sawicza — Przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 5 wierszkow, twarzy sńiadey, okrągławej, włosów na głowie światło-rusych. — I 2gi *Jakow Iwanow syn Strelin* lat 20, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, z włościan teyże Gubernii i Powiatu, obywatela Stefana Sawicza, przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 4½ wierszka, włosów na głowie ciemno-rusych, twarzy okrągłey, nosa i gęby miernych. Dnia 3 augusta 1852 roku.

Sowietnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (1170)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż terazniejszego 1852 w Bessarabskim Obwodzie, za nieokazanie świadectwa wzięty pod straż do zabrania o nim sprawki, człowiek *Martin Onufrejew syn Babii*, lat 20, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, który się powiadał rodakiem Podolskiej Gubernii Lityńskiego Powiatu, z włościan, wsi Hołowszczyniec obywatela Ludwika Orłowskiego — Przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 4½ wierszkow, włosów na głowie, brwiach i wąsach czarnych, oczu karych, nosa podługowatego, gęby mierney, twarzy czystey, sńiadey. Dnia 2 września 1852 roku.

Sowietnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (1168)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż terazniejszego 1852 roku w Bessarabskim Obwodzie za nieokazanie na piśmie świadectw wzięci pod straż dwaj ludzie, którzy do zabrania poźniej sprawek, powiadali się rodakami: 1szy *Iwan Pikunenko* czyli *Nikulinko* (inaczej *Jegor Omelunenko*), lat 30, nieumiejący czytać i pisać, nie żonaty, Kijowskiej Gubernii, Zwienigrodzkiego Powiatu z włościan, majątku Łozowaty obywatela Łupchina — Przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 4½ wierszka, twarzy ospowatey, oczu szarych, nosa i gęby miernych, włosów na głowie ciemno-rusych, podbródek goli. — I 2gi *Wasiliy Pietrow* lat 48 nieumiejący czytać i pisać, żonaty, Orenburskiej Gubernii, miasta Uralska, z włościan, obywatela Majora Skworkina — Przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 4 wierszki, twarzy czystey, okrąg-

głey, włosów na głowie i wąsach światło-rusych, oczu żółto-szarych, nosa i gęby miernych. Dnia 19 września 1852 roku.

Sowietnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (1169)

2 Roku 1852 7bra 9 dnia Sąd Exdywizorski na skutek dekretu remissyynego Sądu Powiatowego Borysowskiego w roku 1852 julii 14 dnia zapadłego, Taxę i Exdywizyę wszelkich funduszow W. Januarego Korkozewicza b. Sędzięgo Ptu Borysow. determinującego, oraz podanego obwieszczenia do majątności Niebyszyna w Gubernii Mińskiej, Borysowskiego Powiatu położoney na dniu dzisiejszym w komplecie zjechawszy, i właściwe reguły Remissy pierwszemu zjazdowi skuteczniejszy, drugi zjazd w dniu trzecim decembra roku idącego do tegoż majątku przeznaczył, i aby WW. wierzyciele i pretensorowie na ten termin jawili się sub amissione pretensyow zastrzegł; gdyby więc wierzyciele i pretensorowie na ten drugi termin to jest: dnia 3 xbra, z swojemi dopominkami do ustalonego Sądu Exdywizorskiego przychodzili i niewiadomością o exystującym Sądzie wymawiać się nie mogli, przez niniejszą awizacyę Sąd Taxatorsko-Exdywizorski wzywa i zawiadamia.

January Rusiecki Exdywizor.

Wincenty Błażejewicz Pisarz Ptu Borys. Exdywizor.

Ignacy Łoyko Pisarz Ptwy Wileyski Exdywizor. (1171).

3 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki niniejszém ogłasza, iż w niey przedawać się będzie przez aukcyę z publicznego targu, oddany na ewikcyę i przeterminowany murowany dóm ze wszelkiemi attynencyami Wileńskiego Żyda Arona Jankiela Mowszowicza Izraela, położony w mieście Wilnie na Biskupiey Juryzdyce pod Nrem 343, do czego naznaczono terminy: 1szy 9go, 2gi 12go i trzeci ostateczny 15go grudnia terazniejszego 1852 roku; życzący kupić dóm ten zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki w czasie posiedzeń, gdzie mogą widzieć inwentarz z ocenką domu i formę przedaźnego prawa — dnia 13 września 1852 roku.

Непременный Членъ и Кавалеръ Пепръ Клейснь.

Секретарь Иванъ Солимани. (1160)

3 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki niniejszém ogłasza, iż w niey przedawać się będzie przez aukcyę z publicznego targu, oddany na ewikcyę i przeterminowany murowany dóm ze wszelkiemi attynencyami Wileńskich obywateli: Żydówki Lei Leyzerowey Nechisowey i Wulfa Szymelowicza Nechysa, położony w mieście Wilnie na Końskim rynku pod Nrem 1,191, do czego naznaczono terminy: 1szy 1go października, drugi 3go i trzeci ostateczny 6go stycznia 1853go roku; życzący kupić dóm ten zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki w czasie posiedzeń, gdzie mogą widzieć inwentarz z ocenką domu, i formę przedaźnego prawa. Dnia 15 września 1852 roku.

Непременный Членъ и Кавалеръ Пепръ Клейснь.

Секретарь Иванъ Солимани. (1161).

3 Od Mińskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niej na oddanie przez podrad dostawy na cały 1853 rok, począwszy od 1 stycznia, dla zostającego pod zawiadownictwem Izby lazaretu i szpitalu (w których się mieści chorych od 30 do 40, a ubogich do 50 ludzi) w Mieście Mińska znajdujących się, wszystkich szpitalnych zapasów i materyałów, jako to: mąki żytniej, pszennej i owsianej, krup owsianych, gryczanych, i jęczmiennych, drożdży piwnych, mięsa wołowego, soli, kapusty kwaszonej, buraków kwaszonych, zieleniny świeżej, miodu patoki, słodni jęczmiennego, mięty ogrodowej, mała rowiego, oleju konopnego, oliwy, świec, słomy, wiennikow i mioteł, trunu drewnianych, płótna podszewkowego, i włosciańskiego, nici, tabaki, wódki, octu reńskiego i prostego, żurawiu, cukru, sadła wieprzowego, papieru, galasu, i innych szpitalnych zapasów i materyałów, jakie tylko w rozchod w tych zakładach są używane, równie szpitalnego odzienia i bielizny, dla tych zakładów i dla powiatowych lazaretów, ile w ciągu roku zapotrzebić się może, przeznaczono targ 3, a przetarg 7 dnia następującego miesiąca listopada teraźniejszego 1852 roku; że dla Mińskiego lazaretu i szpitalu przeznacza się w rozchod na wszystkie zapasy, materyały i drwa do 10,000 rubli na assygnaty; że takowa dostawa oddaną będzie w jedne ręce lub z rozdzielaniem, jak podradczykowie wygodniej dla siebie przyjąć zechcą; że ewikoya wymaga się do trzeciej części podradzowej summy; i że podradzczycy w przyjmowaniu dostarczanego stosownie do kondycy i kontraktu, przy zaliczeniu im należnych pieniędzy żadnego nie napotkają zatrudnienia; a zatem i zechcą życzący przybydź na wyżey wyrażone terminy do Mińskiej Izby Powszechney Opieki z prawnymi ewikoyami, w której przy targu i przetargu objawione będą przybyłym kondycy i obrachunkowa wszystkich rekwizytów wiadomość.

Pełniący obowiązek dożywotniego członka Radzcy Kollegialny i Kawaler Amenief.
Sekretarz W. Karabanowicz. (1148)

3 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż 1852 roku w Bessarabskim Obwodzie, za nieokazanie na piśmie świadectw, wzięci pod straż trzy ludzie, którzy się powiadali rodakami: 1szy *Semen Iwanow syn Honczarow*, lat 40, nieumiejący czytać i pisać, żonaty, Kijowskiej gubernii, Zwiniogradzkiego powiatu, wsi Kozakówki, z włosciań obywatela Xięcia Golicyna, przymiotów: wzrostu niewielkiego, włosów na głowie, brodzie i wąsach ciemnorusych, twarzy chuderlawey, nosa i gęby miernych, oczu błękitnych — 2gi *Ilo Saweljew* lat 25, nieumiejący czytać i pisać, nieżonaty, z włosciań teyże gubernii, powiatu i wsi, obywatela Xięcia Golicyna, przymiotów: wzrostu średniego, włosów na głowie rusych, wąsach światłorusych, brodę goli, twarzy czystey, chuderlawey, nosa długiego, garbatego, gęby mierney, oczu ciemno-błękitnych, na lewey ręce, przy samey osadzie przy pulsie, rodzimy znak, formy podługowa-

tey, i 3ci *Andrey Hryhorjew* lat 20, nieumiejący czytać i pisać, nieżonaty, z włosciań teyże gubernii, powiatu i wsi, obywatela Xięcia Golicyna, przymiotów: wzrostu średniego, włosów na głowie rusych, twarzy czystey, o spowatey, nosa małego, karpatego, nieco zapadłego, gęby mierney, oczu ciemno-błękitnych.

Sowietnik Przybyłski,
Za Sekretarza Dżamiński. (1136)

3 Mohilewska Izba Powszechney Opieki ogłasza, iż za uchybieniem terminu nieruchomości majątek obywatela Józefa Onufrego syna Sakowicza, położony Klimowieckiego Powiatu w folwarku Białym Kamieniu dworskich 4, we wsiach Dryszczewie 15 i Doroszkowie 25, w ogóle 44 męskiej płci dusz z należąca się ziemią i pańskim zabudowaniem, oceniony 7,500 rub. as., przeznaczono na sprzedaż w terminach 30 grudnia 1852, 2go i 5go stycznia 1853 roku, na które życzący i zechcą przybydź do tey Izby. Septembra 3go 1852 roku.

Assesor Hołyński.
Sekretarz M. Sofronowicz.
Kancelarzysta Ałtuchow. (1146)

3 Oświadczenie Imieniem Xiędza Jana Rymowicza Administratora Mereckiego zanosi się w rzeczy następney: oświadcza się jak uprzednio przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizował, że nie bronit papierow fundusz wykrywających po zesłym Administr. Rymowiczu Kanoniku Mińskim, Proboszczu Jeźnińskim przez braci swoich, jako to: Baltazara, Szymona i Antoniego jako letnich — Ferdynanda i Adama jako nieletnich i ich siostr, a które obżatny Antoni Rymowicz niechwalebą sojągnął w części drogą, reszta zaś ich znajduje się w jurydykcyach exdywizorskich a mianowicie Jeźnińskiej i Raciennickiej, i u Plenipotenty żałcego dellatora Ludwika Stypakowskiego Adwokata Subseliow Powiatu Kowieńskiego. Aby przeto jak narychley skomunikowawszy się Bracia żałcego deltra gdzie należy, niepuścili w ammisją pretensyow do dzieła prawnego należnych, to oświadczenie żałujący się czyni i rzeka się plenipotencyow uprzednio sobie nadanych, o których obżatni w swoim oświadczeniu wzmianki żadney nie uczynili, a tylko za nieważną uznali plenipotencyą przez zesłego Andrzeja Rymowicza oycy ich wydaną i takowe żałcy się oświadczenie przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizować postanawia, ażeby żaden niewiadomością niewymawiał się — 1852 roku 7bra 15 dnia.

Xiędz Jan Rymowicz Administrator Merecki.

Roku tysiąc ósmset trzydziestego drugiego miesiąca septembra piętnastego dnia — Skutkiem podaney prośby i nastaley za oną w żurnal rezolucyji, w Sądzie Powiatowym Trockim znajdując się osobiście WJ. Xiędz Jan Rymowicz Administr. Merecki, takowe oświadczenie do protokołu potoczego zapisać podał, o czém tenże Sąd świadczy.

Sądu Powiatowego Assesor Rossochacki.
Regent Adolf Snarski. (1158)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DORWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1852. d. 23 Września.

CENZOR Leon Borowski.